

B2 Pd 23/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39397

Kl. ~~39 a, 19/06~~

Inż. mgr Mieczysław Muszka

Warszawa, Polska

39a³ 23/12

Inż. mgr Janusz Montwiłł

Warszawa, Polska

Sposób wyrobu elementów przewodów kanalizacyjnych, wentylacyjnych, wodociągowych i innych

Patent trwa od dnia 19 października 1954 r.

Dotychczas produkowane elementy kanalizacyjne, wodociągowe oraz inne wykonywane były z żelaza lub innych metali jak również z betonu. Ostatnio zaś z cienkich arkuszy łuszczonego drewna liściastego, nawijanych na odpowiednie formy i sklejanych za pomocą żywic sztucznych. Wadą elementów wykonywanych z betonu jest kruchość oraz mała odporność na działanie kwasów. Wadą elementów z łuszczeni jest niska wytrzymałość na spoinach, poza tym produkcja ich jest kłopotliwa, ze względu na małe wymiary arkuszy ograniczonych wymiarami drewna, które musi być pierwszorzędnej jakości, ponieważ wszelkie naturalne wady lub uszkodzenia drewna niekorzystnie wpływają na wytrzymałość produkowanych elementów.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wyrobu elementów przewodów kanalizacyjnych, wentyla-

cyjnych, wodociągowych i innych, według którego jako tworzywo stosuje się rozwiłknione odpady błonnikowe np. odpady drewna, paździerz, łodygi roślin, torf itd. Z odpadów po ich rozwiłknieniu tworzy się w znany sposób arkusze, które nasycą się sztucznymi żywicami termoutwardzalnymi i nawija z nich na odpowiedniej formie jedną lub większą liczbę warstw w zależności od potrzeby, po czym tak nawinięte arkusze poddaje się sprasowaniu w podwyższonej temperaturze i ciśnieniu.

Elementy wytwarzane sposobem według wynalazku posiadają jednolitą budowę, są bez szwów i spoiń, ponieważ są zwijane i wykazują dużą odporność na działanie agresywnych cieczy i gazów. Można wytwarzać je o dowolnej wielkości i długości z jednej lub wielu warstw w zależności od przeznaczenia.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób • wyboru elementów kanalizacyjnych, wentylacyjnych, wodociagowych i innych z surowców błonnikowych nasycanych żywicami syntetycznymi, znamienny tym, że stosuje się rozwióknione odpady błonnikowe, z których tworzy się arkusze i nasycza je termoutwardzal-

nymi żywicami sztucznymi, a następnie nawija z nich na odpowiednich formach jedną lub większą liczbę warstw i poddaje sprasowaniu w podwyższonej temperaturze i ciśnieniu.

Inż. mgr Mieczysław Muszka

Inż. mgr Janusz Montwiłł